व्यम् न द्रोणकलशे · यतस्तृतीयसवने शुक्रः प्रतिषिध्यते अथैतन्निधीतिंवनमिति (४. ३. ३. १२)। शाखान्तरे प्रत्यक्षवाक्येन धर्मप्रतिषेधादत्राभिषवोऽधर्म एव त्रिपंथान्वेति (१४) कृत्वा-चिन्तेति पितृभूतिः।

स्तूयमाने कुम्भे चऽज्ञीषिस्यावधानम् ॥ १७॥ तृतीयसवने आर्भवे पवमाने स्तूंने कस्मिंश्चित्कलशे ऋज्ञीनम् · चकारात् पूतभृति सोमस्य पावनं च भवति।

सवनीया अपयस्याः ॥ १८॥ अत्र तृतीयसवने पयस्यावर्जिताः संयाः पुरोडाशादयो भवन्ति प्रातःसवनऽएवंसवनयोरिति प्रतिषेधात् (४. २. ५. १२)।

सौम्यश्चरुर्वारुणश्चैककपालोऽधिकौ ॥ १९॥ सवनीयेभ्योऽधिकौ · अधिकग्रहणात्सवनीयैः सहत्वं गम्यतेऽतश्चानयोरप्यग्नीध एव कर्तृत्वम्[1]।

आ पात्रप्रक्षालनात्कृत्वोक्थ्यं विगृह्णाति पूर्ववदिन्द्राय त्वेति (७. २२) सर्वेभ्यः ॥ २०॥ ततः पृष्ठस्तोत्रानन्तरं होता शस्त्रं शंसति · तत्राध्वर्युः प्रतिगीर्य शस्त्रान्ते प्रदक्षिणेतरथावृत्ती कृत्वा माहेन्द्रं ग्रहमादायाश्राव्योक्थशा यज्ञ सोमस्येति प्रेष्यति वषट्कारानुवषट्कारयोर्हुत्वाप आलभ्य[2] प्रदक्षिणावृत्तीतरथावृत्ती कृत्वा सदसि होत्रा सह माहेन्द्रशेषं भक्षयित्वा मार्जालीये पात्रं प्रक्षाल्य खरे निदधाति · चमसाध्वर्यवोऽपि ग्रहादानसमये चमसान्हस्ते कृत्वा वषट्कारानुवषट्कारयोः प्राङ्गयनेन कम्पयित्वा सदसि हरन्ति चमसिनश्चानुपक्ष्यैव यथास्वं सर्वभक्षान्भक्षयन्ति ततो मार्जालीये चमसानां प्रक्षालनम् · एवं पात्रंलनान्तं कर्म कृत्वा पात्रप्रक्षालनान्ते कर्मणि कृते सति अध्वर्युः पूंवदिति प्रातःसवनवत् (१. १४. ८) त्रैधमुक्थ्यं विंति विभज्य गृह्णाति · पूंवदिति मन्त्रा अपि प्राप्नुवन्ति तत्राह इन्द्राय र्वेभ्यः संभ्य इति प्रशास्त्रे ब्राह्मणाच्छंसिने अच्छावाकाय च इन्द्राय त्वा देवाव्यमित्यनेनैव मन्त्रेणोक्थ्यस्थाल्याः सकाशादुक्थ्यपात्रे तृतीयं भागं विभागेन गृह्णातीत्यर्थः · संभ्य इति तादर्थ्यचतुर्थी प्रातःसवने व्याख्याता (१. १४. ८) मैत्रावरुणादिकर्तृकशस्त्रवद्ध्यो ग्रहयागाभ्यासेभ्य इत्यर्थः · उक्थ्यविग्रहसम्बन्धिनीतिकर्तव्यता प्रातःसवने चोक्ता तूष्णीं साद्ंसिञ्चतीत्यादिका (१. १४. १०-१४)। अनिरुक्तेषूपहव्यादिषु[3] इन्द्रपदस्य स्थाने शक्रपदं प्रयोज्यम् शक्राय त्वा देवाव्यम्।

१) कर्तव्यं A. २) ? प्यत्रालभ्य A. ३) अतिरिक्तेषुपहल्या° A.